

тавилъ въ тъмницѣтъ, отъ коѣто тя извадихъ, честѣтъ си. Истинното е че единъ мъжъ като изгуби коражъ и несполучи нѣкаквѣ си высокъ цѣль, за какъ-выто и да е причини, става малъкъ, ако и да не ся обесчестя. Но все пакъ е истинно че мъжетъ налагатъ на женитѣ мнѣнието, което иматъ за себе си. Ако да бы искалъ ты, можаше да мя убѣдишь че си добръ направилъ. Но когато тя видѣхъ излѣзълъ пакъ отъ тъмницѣтъ, намѣрихъ тя единъ лакътъ по малкъ, тогазъ прѣстанѣхъ и азъ да тя любѣхъ. Любовь умрѣла не въскръснува вече. Мене мя знаѣтъ каква съмъ, и съ божѣтъ волѣ то ва не въспира прѣтелитѣ ми да мя обычатъ . . . Но ты нѣмашь право; защото, като не припознавашъ началата ми, заклелъ си ся че ще си отмѣстишь. Но пакъ ти казвамъ че ще ся раскѣешь; защото туй е явно младенчество. Когато нѣкой испитува по-послѣ своитѣ срдитни, намѣрва гы безумны и гламавы. И азъ дали нѣмахъ благословны причины за мърянїя върху ти? Ты ми напомняшь ошетенїето на една отъ най-хубавитѣ ми надѣжды, на първѣтъ и истинѣтъ ми любовь. Но азъ ся помѣчихъ да тя за-